

[Socialministeren.]

det, der er mit Formaal. Og hvorledes mødes det? Med Kritik, med Betænkeligheder, Vanskeligheder og Besværligheder, Vanskeligheder og Besværligheder, som stiger Aar for Aar, naar man kommer frem med Forslag. Jeg maa sige, at jeg kan ikke forstaa den Opræden fra den ærede Oppositions Side, hvis der ikke ligger noget andet bagved.

Naar man nu ser den ærede konservative Ordfører med Hensyn til Forslaget om Tilskud til Merbeskæftigelsen, begrænset som det er her, saa forsigtigt udarbejdet som det er her, ende med at sige: Jeg stiller mig ikke fuldstændig afvisende, medens han i Fjor sagde: Vi er villige til at forhandle velvilligt om det i et Udvalg — maa man have Lov til at spørge: Hvad er Mening, hvorfor skal denne Frontforandring foretages fra i Fjor til i Aar, er det saglig Politik, eller ligger der noget andet bag? Jeg haaber, at en Udvalgsbehandling skal vise, at den danske Rigsdag alligevel er i Stand til overfor en Arbejdsløshed, der er saa alvorlig for de arbejdsløse, for den næste Generation, som den nuværende, at begynde et Arbejde paa at afskaffe denne Arbejdsløshed.

Elgaard: Maa jeg sige til den højtærede Socialminister, at jeg indledede med en Henvisning til mine Udtalelser, da Lovforslaget første Gang var til Behandling her i Tinget, og disse Udtalelser kan resumeres i, at hvor det offentlige satte Arbejder i Gang, var Venstre interesseret i, at de flest mulige blev beskæftiget. Det var Venstres Interesse for dette Resultat inden for disse specielle Arbejder, der førte til det Udvalgsarbejde, hvor der, som det ærede Medlem Hr. Rager sagde, maaske viste sig en svag Mulighed for en Overenskomst vedrørende 40 Timers Ugen. Men det ærede Medlem Hr. Rager ved jo, at Forsøget glippede, og jeg tror, at naar det ærede Medlem Hr. Rager vil gøre Ret og Skel, maa han indrømme, at naar Forsøget glippede, var det ej alene Venstres Skyld.

Naar nu den højtærede Socialminister ser ligesom haabløst paa Oppositionens Stilling over for disse Forslag, vil jeg sige til den højtærede Socialminister, at det jo ikke er i Overensstemmelse med de Erfaringer, man har gjort ogsaa andre Steder vedrørende en saadan Lovgivning, at Fordelingen af tilstedeværende Arbejde over nogen væsentlig Indflydelse paa Arbejdsløsheden; de Erfaringer, der foreligger indtil nu, er ikke af særlig anbefalende Karakter

over for en saadan Lovgivning; Spørgsmaalet er ikke engang drøftet til Ende i den Kommission, som behandler disse Forhold i Genève. Man kan derfor heller ikke sige, at der i Praksis, lige saa lidt som ved den rent teoretiske Behandling af Problemerne, er fremkommet et Facit, man kan kalde en Anbefaling, alt er faktisk uprøvet.

Venstre maa derfor for sit Vedkommende sige, at paa det nuværende Tidspunkt kan det ikke gøres op, hvilken Indvirkning de enkelte Forslag har, men det er givet, at Virkningen kun vil blive minimal. Paa den anden Side kan der opstaa visse Vanskeligheder. Lad os tænke os, at 40 Timers Arbejdsugen indføres paa en Arbejdsplads; lige ved Siden af er der maaske en Arbejdsplads, hvor 48 Timers Ugen er gældende, og hvis ikke — men det anser jeg for at ligge i selve Lovforslaget — Nedsættelsen af Arbejdstiden til 40 Timer følges af en tilsvarende Nedsættelse af Arbejdsfortjenesten, vil der skabes ganske urimelige Tilstande inden for Arbejdsomraadet.

I Udvalget skal Venstre imidlertid være villigt til ligesom i sidste Rigsdagssamling at forhandle om de Problemer, Lovforslagene indeholder, men beskæftigelsesmæssigt set tillægger vi ikke Lovforslagene overvældende Betydning, og paa nuværende Tidspunkt kan vi ikke tilsiige Regeringen vor Støtte til deres Gennemførelse.

Bouet: Det gør mig virkelig ondt for den højtærede Socialminister, det maa jo være en Lidelse at indtage en saa høj Post, thi det er ikke første Gang, vi fra denne Talerstol hører Socialministeren besvære sig over det vanskelige og tunge Hverv, han har. Naa, hvis det bliver for tungt, var der vel Lejlighed til at slippe for det. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Socialministers Hjerte bløder, naar Ungdommen, som han talte saa smukt om, kommer og ønsker Arbejde, og han føler, at hans høje Embede ikke giver ham den Diktatormyndighed, han maaske kunde ønske sig, en Diktatormyndighed, man i de sidste Dage har hørt fra Socialdemokratiets Side, at man stræber henimod.

Jeg kan forsikre den højtærede Minister, at vi fra vor Side har lige saa stor Interesse for Ungdommen som den højtærede Minister. Vi ser, hvor ulykkeligt det er for Ungdommen, og vi er villige til at medvirke til et Arbejde, der virkelig kan muliggøre, at Erhvervene kommer i Gang, thi det er det, der hjælper noget. Det er